

XXI.

Forslag til Lov

om

Pensionering af nogle Lodsjer ved Helsingørs Lodsjeri.

(Fremfat i Folkethinget den 9de Oktober 1889 af Marineminister Rabn.)

Paa Grund af Indskrænkning af Helsingørs Lodsjeri overtager Staten Pensioneringen af indtil 11 af de ved det nævnte Lodsjeri nu ansatte Fastlodsjer, forsaavidt de afskediges inden 3 Maaneder efter denne Lodsjs Straftræden. Pensionens Størrelse bestemmes til 1,200 Kr. aarlig for hver fra deres Afskedigelse af Lodssvæsenets Tjeneste.

De i Genhold til Foranstaaende afskedigede Lodsjer have til Helsingørs Lodsjeris forenede Pensions- og Begravelsseskasse af deres Pensioner fra Statskassen at svare samme Procenter som de, der efter de til enhver Tid gjældende Bestemmelser skulle svares af den fælles Lodsfortjeneste ved Lodsjeriet til den nævnte Kasse, hvorhos de have at erlægge de iøvrigt fastsatte Kontingenter til denne.

De skulle have samme Ret til Begravelsseshjælp for dem selv og deres Hustruer og til Enkepension for disse af Lodsjeriets Pensions- og Begravelsseskasse som de øvrige Deltagere i denne efter de for samme til enhver Tid fastsatte Regler. Deres Enker skulle ikke være berettigede til Pension af Staten.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Paa Grund af betydelig Nedgang i Helsingørs Lodsjeris Indtægt i de senere Aar er der tilstaaet dette Lodsjeri som ekstraordinær Understøttelse

	Kr.	
for Finantsaaret 1884—85	12,000,	
— — 1885—86	12,000,	
— — 1886—87	12,000,	
— — 1887—88	14,280 (anslaaet),	
— — 1888—89	13,440 (anslaaet),	
— — 1889—90	13,020 (anslaaet).	

For at høde paa de uheldige Indtægtsforhold ved Lodsjeriet er der derhos paabudt Inddragning af Lodspladser ved samme ved indtrædende Balance; men da den fornødne

Indskrænkning af Lodsantallet herved først efter et længere Tidsrum vil kunne iværksættes, og da de Aarsager, der have fremkaldt Nedgangen i Antallet af Lodsningerne ved Lodsjeriet, ikke kunne antages i det Væsentlige at ville falde bort, selv under heldigere Konjunkturer for Handel og Skibsfart end i de senere Aar, ville lignende ekstraordinære Tilskud til Lodsjeriet være nødvendige i en længere Aarrække. Det er derfor taget under Overveielse, om ikke Gennemførelse paa en Gang af den fornødne Indskrænkning af Lodspersonalet, hvad der bedst vilde stemme med Lodsstjenestens Tarv, maatte kunne iværksættes uden større Tilskud fra Statens